

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 13ης Μαρτίου 2008*

Στην υπόθεση C-125/06 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η οποία ασκήθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2006,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την K. Banks και τον M. Huttunen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

η **Infront WM AG**, πρώην FWC Medien AG και κατόπιν KirchMedia WM AG, με έδρα το Zug (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από την M. Garcia, solicitor,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

η Γαλλική Δημοκρατία,

το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας,

το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως,

παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, Γ. Αρέστη, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász και J. Malenovský (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Υ. Bot

γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Οκτωβρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναίρεσεως, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Δεκεμβρίου 2005, T-33/01, Infront WM κατά Επιτροπής (Συλλογή 2005, σ. II-5897, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής που περιέχεται στο από 28 Ιουλίου 2000 έγγραφο το οποίο απευθύνεται στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (στο εξής: επίμαχη πράξη).

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

- 2 Η οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 202, σ. 60, στο εξής: οδηγία 89/552), σκοπεύει στη διασφάλιση της ελευθερίας λήψεως και αναμεταδόσεως τηλεοπτικών εκπομπών εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, θεσπίζοντας τους κατ' ελάχιστο όριο κανόνες των οποίων την τήρηση πρέπει να επιβάλλουν τα κράτη μέλη στους εμπύπτοντες στη δικαιοδοσία τους τηλεοπτικούς οργανισμούς.

3 Η δέκατη όγδοη και η δέκατη ένατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 97/36 έχουν ως εξής:

«(18) [...] είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να είναι σε θέση να προστατεύουν το δικαίωμα στην ενημέρωση και να εξασφαλίζουν την ευρεία πρόσβαση του κοινού στην τηλεοπτική κάλυψη εθνικών ή μη εθνικών εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία, όπως οι ολυμπιακοί αγώνες, το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου και το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου. [...] προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να λαμβάνουν μέτρα σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο με στόχο τη ρύθμιση της άσκησης εκ μέρους ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, οι οποίοι υπάγονται στη δικαιοδοσία τους, αποκλειστικών ραδιοτηλεοπτικών δικαιωμάτων όσον αφορά τις ανωτέρω εκδηλώσεις»

(19) [...] είναι ανάγκη να θεσπιστούν ρυθμίσεις σε κοινοτικό πλαίσιο ώστε να αποφευχθούν η ενδεχόμενη νομική αβεβαιότητα και οι στρεβλώσεις της αγοράς και να συγκερασθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των τηλεοπτικών υπηρεσιών με την ανάγκη πρόληψης της ενδεχόμενης καταστρατήγησης των εθνικών μέτρων που προστατεύουν ένα έννομο γενικό συμφέρον».

4 Κατά το άρθρο 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/552, ως «ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός» νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει τη συντακτική ευθύνη για τη σύνθεση των προγραμμάτων τηλεοπτικών εκπομπών και που τα μεταδίδει ή αναθέτει τη μετάδοσή τους σε τρίτους.

5 Κατά το άρθρο 3α της οδηγίας 89/552, το οποίο προστέθηκε με την οδηγία 97/36:

«1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει μέτρα σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο για να εξασφαλίζει ότι οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που υπάγονται στη

δικαιοδοσία του δεν μεταδίδουν αποκλειστικά εκδηλώσεις οι οποίες θεωρούνται από το εν λόγω κράτος μέλος ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία, κατά τρόπον ώστε μια σημαντική μερίδα του κοινού στο εν λόγω κράτος μέλος να εμποδίζεται να παρακολουθήσει τις εκδηλώσεις αυτές μέσω ζωντανής ή αναμεταδιδόμενης κάλυψης [σε απευθείας ή μαγνητοσκοπημένη μετάδοση] σε δωρεάν τηλεοπτικό πρόγραμμα. Σε περίπτωση που πράξει κάτι τέτοιο, το οικείο κράτος μέλος καταρτίζει κατάλογο των εθνικών ή μη εθνικών εκδηλώσεων τις οποίες θεωρεί ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία. Πράττει τούτο με σαφή και διαφανή τρόπο, εγκαίρως. Επίσης, το οικείο κράτος μέλος καθορίζει εάν οι εκδηλώσεις αυτές θα πρέπει να είναι διαθέσιμες για ολική ή μερική ζωντανή κάλυψη [να μεταδίδονται απευθείας, στο σύνολό τους ή εν μέρει] ή, όπου είναι αναγκαίο ή σκόπιμο για αντικειμενικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, ολική ή μερική αναμεταδιδόμενη κάλυψη [να μεταδίδονται, στο σύνολό τους ή εν μέρει, σε μαγνητοσκοπήση].

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τα τυχόν μέτρα που έχουν λάβει ή που πρόκειται να λάβουν δυνάμει της παραγράφου 1. Εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση, η Επιτροπή επαληθεύει ότι τα μέτρα είναι συμβατά με την κοινοτική νομοθεσία και τα γνωστοποιεί στα άλλα κράτη μέλη. Ζητεί τη γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 23α. Δημοσιεύει αμέσως τα ληφθέντα μέτρα στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και άπαξ τουλάχιστον του έτους ενοποιημένο κατάλογο των μέτρων που έχουν ληφθεί από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν με κατάλληλα μέσα, στο πλαίσιο της νομοθεσίας τους, ότι οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους δεν ασκούν αποκλειστικά δικαιώματα τα οποία έχουν αποκτήσει μετά την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας οδηγίας κατά τρόπον ώστε μια σημαντική μερίδα του κοινού σε άλλο κράτος μέλος να εμποδίζεται να παρακολουθήσει εκδηλώσεις οι οποίες έχουν καθοριστεί από το άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, μέσω ολικής ή μερικής ζωντανής κάλυψης [σε απευθείας, συνολικά ή εν μέρει, μετάδοση] ή, όπου είναι αναγκαίο ή σκόπιμο για αντικειμενικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, ολικής ή μερικής αναμεταδιδόμενης κάλυψης [σε μαγνητοσκοπημένη, συνολικά ή εν μέρει, μετάδοση] σε δωρεάν τηλεοπτικό πρόγραμμα όπως ορίζεται από το εν λόγω άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 1.»

Η εθνική νομοθεσία

- 6 Τα άρθρα 98 και 101 του τμήματος IV του νόμου του 1996 περί ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών (Broadcasting Act 1996), όπως τροποποιήθηκε με την κανονιστική απόφαση του 2000 περί τηλεοπτικών εκπομπών (The Television Broadcasting Regulations 2000, στο εξής: νόμος περί ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών), έχουν ως εξής:

«98 Κατηγορίες υπηρεσιών

- (1) Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, οι υπηρεσίες τηλεοπτικών προγραμμάτων και οι υπηρεσίες μεταδόσεως μέσω δορυφόρου που εμπίπτουν στον [Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (στο εξής: ΕΟΧ)] κατανέμονται σε δύο κατηγορίες ως ακολούθως:

(α) οι υπηρεσίες τηλεοπτικών προγραμμάτων και οι υπηρεσίες μεταδόσεως μέσω δορυφόρου που εμπίπτουν στον ΕΟΧ, οι οποίες μέχρι νεότερας, πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις και

(β) όλες οι λοιπές υπηρεσίες τηλεοπτικών προγραμμάτων και υπηρεσίες μεταδόσεως μέσω δορυφόρου που εμπίπτουν στον ΕΟΧ.

- (2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι “απαιτούμενες προϋποθέσεις” τις οποίες πρέπει να πληροί μια συγκεκριμένη υπηρεσία είναι οι ακόλουθες:

α) η παρακολούθηση των παρεχόμενων τηλεοπτικών προγραμμάτων δεν πρέπει να προϋποθέτει την καταβολή ουδενός αντιτίμου και

- β) τουλάχιστον το 95 % του πληθυσμού του Ηνωμένου Βασιλείου πρέπει να έχει δυνατότητα λήψεως του σήματος των μεταδιδόμενων τηλεοπτικών προγραμμάτων.

[...]

101 Περιορισμοί της τηλεοπτικής αναμεταδόσεως εκδηλώσεων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο

- (1) Άπαντες οι παρέχοντες τηλεοπτικά προγράμματα που προσφέρουν υπηρεσία εμπίπτουσα σε μια από τις δύο κατηγορίες του άρθρου 98, παράγραφος 1 (“πρώτη υπηρεσία”), με δυνατότητα λήψεως του μεταδιδόμενου σήματος εκπομπής σε ολόκληρη ή σε μέρος της επικράτειας του Ηνωμένου Βασιλείου, δεν έχουν τη δυνατότητα απ’ ευθείας μεταδόσεως, στο πλαίσιο παροχής αυτής της υπηρεσίας, ολόκληρης ή μέρους μιας από τις εκδηλώσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο, χωρίς την προηγούμενη άδεια της [ανεξάρτητης επιτροπής τηλεοράσεως (στο εξής: ΑΕΤ)], εκτός αν:

- (α) ένας άλλος οργανισμός μεταδόσεως τηλεοπτικών προγραμμάτων που προσφέρει υπηρεσία εμπίπτουσα στην έτερη κατηγορία εκ των οριζόμενων στην εν λόγω παράγραφο (“δεύτερη υπηρεσία”) έχει αποκτήσει το δικαίωμα να περιλάβει στην προσφερόμενη υπηρεσία την απ’ ευθείας αναμετάδοση ολόκληρης της εκδηλώσεως ή του εν λόγω μέρους της εκδηλώσεως και

- (β) η περιοχή εντός της οποίας μεταδίδεται η δεύτερη υπηρεσία καλύπτει το σύνολο (σχεδόν) της περιοχής εντός της οποίας μπορεί να ληφθεί το σήμα εκπομπής των προγραμμάτων της πρώτης υπηρεσίας.

[...]»

- 7 Οι διατάξεις αυτές κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/552 και δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ 2000, C 328, σ. 2).
- 8 Οι παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να δοθεί η διαλαμβανόμενη στο ανωτέρω άρθρο 101, παράγραφος 1, άδεια απαριθμούνται στον κώδικα της ανεξάρτητης επιτροπής τηλεόρασης περί αθλητικών διοργανώσεων και άλλων εκδηλώσεων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο (Independent Television Commission Code on Sports and other Listed Events), όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: κώδικας της ΑΕΤ).

Ιστορικό της διαφοράς

- 9 Το ιστορικό της διαφοράς, όπως παρατίθεται στις σκέψεις 7 έως 22 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, συνοψίζεται ως εξής.
- 10 Η Infront WM AG (στο εξής: Infront), πρώην FWC Medien AG και κατόπιν KirchMedia WM AG, δραστηριοποιείται στην αγορά, διαχείριση και εμπορία δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως αθλητικών διοργανώσεων. Αγοράζει συνήθως τα δικαιώματα αυτά από τον διοργανωτή της οικείας αθλητικής διοργανώσεως και μεταπωλεί τα δικαιώματα που απέκτησε κατ' αυτόν τον τρόπο στους τηλεοπτικούς οργανισμούς.
- 11 Στις 10 Σεπτεμβρίου 1996, η μητρική εταιρία της Infront υπέγραψε σύμβαση με τη Διεθνή Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου (FIFA) με αντικείμενο τη μεταβίβαση των αποκλειστικών δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των αγώνων της τελικής φάσεως του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA για τα έτη 2002 και 2006. Μεταξύ άλλων, της μεταβιβάστηκαν τα αποκλειστικά δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των διοργανώσεων αυτών στα κράτη της Ευρωπαϊκής Ηπείρου. Τα δικαιώματα αυτά μεταβιβάστηκαν στη συνέχεια στην Infront.

- 12 Με τα από 25 Σεπτεμβρίου 1998 και 5 Μαΐου 2000 έγγραφα, το Ηνωμένο Βασίλειο κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/552, τα μέτρα που έλαβε κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.
- 13 Στις 28 Ιουλίου 2000, ο γενικός διευθυντής της Γενικής Διευθύνσεως «Εκπαίδευση και πολιτισμός» της Επιτροπής απέστειλε στο Ηνωμένο Βασίλειο την επίμαχη πράξη, με την οποία επισήμανε τα εξής:

«Με το από 5 Μαΐου 2000 έγγραφο, το οποίο περιήλθε στην Επιτροπή στις 11 Μαΐου 2000, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία του [Ηνωμένου Βασιλείου] κοινοποίησε στην Επιτροπή σειρά μέτρων τα οποία ελήφθησαν σε εθνικό επίπεδο και αφορούν την τηλεοπτική κάλυψη εκδηλώσεων εθνικού ενδιαφέροντος στο Ηνωμένο Βασίλειο. [...]

Έχω την τιμή να σας πληροφορήσω ότι, κατόπιν ελέγχου της συμφωνίας των μέτρων αυτών με την οδηγία [89/552] και λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων όσον αφορά τον τομέα των οπτικοακουστικών μέσων στο Ηνωμένο Βασίλειο, η [...] Επιτροπή δεν προτίθεται να αμφισβητήσει τα κοινοποιηθέντα εκ μέρους των αρμοδίων αρχών σας μέτρα.

Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας [89/552], η Επιτροπή θα προβεί στη δημοσίευση των κοινοποιηθέντων μέτρων στην [Επίσημη Εφημερίδα].»

- 14 Η Επιτροπή δημοσίευσε τα μέτρα αυτά στην Επίσημη Εφημερίδα στις 18 Νοεμβρίου 2000. Τα μέτρα περιλαμβάνουν τα άρθρα 98 και 101 του τμήματος IV του νόμου περί ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, καθώς και τον κατάλογο των εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία που έχει καταρτίσει το Ηνωμένο Βασίλειο (στο εξής: εκδηλώσεις που έχουν χαρακτηριστεί ως μείζονος σημασίας). Μεταξύ των εκδηλώσεων αυτών περιλαμβάνεται και η τελική φάση του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA.

- 15 Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ελέγχου των εν λόγω μέτρων εκ μέρους της Επιτροπής, η Infront απέστειλε στην Επιτροπή δύο έγγραφα με τα οποία ισχυρίστηκε ότι ο καταρτισθείς κατάλογος εκδηλώσεων δεν πρέπει να εγκριθεί, για τον λόγο ότι αντιβαίνει τόσο στο άρθρο 3α της οδηγίας 89/552 όσο και σε άλλες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου.
- 16 Στη συνέχεια, με το από 7 Δεκεμβρίου 2000 έγγραφο, η Infront ζήτησε από την Επιτροπή να της επιβεβαιώσει την ολοκλήρωση της διαδικασίας ελέγχου που προβλέπεται στο άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/552, όσον αφορά τον καταρτισθέντα κατάλογο εκδηλώσεων, και να την πληροφορήσει για την έκβαση της διαδικασίας αυτής, καθώς και για τα μέτρα που ενδεχομένως έλαβε σχετικώς η Επιτροπή. Η Επιτροπή απάντησε στην Infront ότι η διαδικασία αυτή είχε ολοκληρωθεί και ότι ο καταρτισθείς κατάλογος εκδηλώσεων είχε κριθεί συμβατός με την εν λόγω οδηγία.
- 17 Κατά συνέπεια, η Infront άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου με αίτημα την ακύρωση της επίμαχης πράξεως.
- 18 Η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου. Υποστήριξε ότι δεν εξέδωσε πράξη δεκτική προσφυγής κατ' εφαρμογή του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/552 και ότι η επίμαχη πράξη δεν αφορά ούτε άμεσα ούτε ατομικά την Infront.

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 19 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου και κήρυξε παραδεκτή την προσφυγή.

- 20 Το Πρωτοδικείο έκρινε, πρώτον, ότι με την επίμαχη πράξη περατώνεται η διαδικασία του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/552, βάσει της οποίας η Επιτροπή υποχρεούται να ελέγχει αν είναι συμβατά με το κοινοτικό δίκαιο εθνικά μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού. Η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των μέτρων αυτών που ενέκρινε η Επιτροπή παρέχει στα λοιπά κράτη μέλη τη δυνατότητα να πληροφορηθούν τα μέτρα και, συνεπώς, να είναι σε θέση να συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, στο πλαίσιο του προβλεπόμενου από την τελευταία αυτή διάταξη μηχανισμού αμοιβαίας αναγνώρισης.
- 21 Επομένως, η επίμαχη πράξη αναπτύσσει, κατά το Πρωτοδικείο, έννομα αποτελέσματα έναντι των κρατών μελών, καθόσον προβλέπει τη δημοσίευση των οικείων εθνικών μέτρων στην Επίσημη Εφημερίδα, η δε δημοσίευση αυτή έχει ως αποτέλεσμα να θέσει σε κίνηση τον μηχανισμό αμοιβαίας αναγνώρισης τον οποίο προβλέπει το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/552. Η επίμαχη πράξη συνιστά συνεπώς απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ, μολονότι το άρθρο 3α της εν λόγω οδηγίας δεν αναφέρει ρητώς ότι η Επιτροπή εκδίδει «απόφαση».
- 22 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο εξέτασε αν η πράξη αυτή αφορά άμεσα την Infront. Το Πρωτοδικείο υπενθύμισε ότι, κατά τη νομολογία, για να αφορά άμεσα έναν ιδιώτη, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, η αμφισβητούμενη κοινοτική πράξη πρέπει να έχει άμεσες συνέπειες επί της νομικής καταστάσεως του ενδιαφερομένου, η δε εφαρμογή της να έχει καθαρώς αυτόματο χαρακτήρα και να απορρέει αποκλειστικώς από την κοινοτική ρύθμιση, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (βλ. απόφαση της 5ης Μαΐου 1998, C-386/96 P, Dreyfus κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2309, σκέψη 43 και παρατιθέμενη νομολογία).
- 23 Το Πρωτοδικείο έκρινε καταρχάς ότι, σε περίπτωση μεταβιβάσεως των δικαιωμάτων της Infront σε τηλεοπτικό οργανισμό εγκατεστημένο στο Ηνωμένο Βασίλειο, με σκοπό την τηλεοπτική αναμετάδοση στο κράτος μέλος αυτό, τα μέτρα που έλαβαν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου αποκτούν αυτοτελή νομική υπόσταση σε σχέση

με την επίμαχη πράξη. Καθόσον τα κοινοποιηθέντα μέτρα έχουν εφαρμογή επί των εγκατεστημένων στο Ηνωμένο Βασίλειο τηλεοπτικών οργανισμών δυνάμει του ισχύοντος εντός αυτού του κράτους μέλους νόμου περί ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και όχι δυνάμει της επίμαχης πράξεως της Επιτροπής, η πράξη αυτή δεν αφορά άμεσα την Infront.

- 24 Αντιθέτως, μόνον η επίμαχη πράξη, με την οποία διαπιστώνεται ότι τα μέτρα που κοινοποίησε το Ηνωμένο Βασίλειο είναι συμβατά με το κοινοτικό δίκαιο και προβλέπεται η κατ' ακολουθία δημοσίευση των μέτρων αυτών στην Επίσημη Εφημερίδα, παρέχει τη δυνατότητα εφαρμογής του μηχανισμού αμοιβαίας αναγνώρισεως που προβλέπει το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/552. Συνεπώς, στην περίπτωση αυτή, η επίμαχη πράξη συνιστά έγκριση των μέτρων αυτών με αποκλειστικό σκοπό την αναγνώρισή τους από τα λοιπά κράτη μέλη.
- 25 Επίσης, το Πρωτοδικείο έχει αποφανθεί ότι, καθόσον αυτή η αμοιβαία αναγνώριση των εθνικών μέτρων που έχουν ληφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/552 εξαρτάται από την έγκρισή τους από την Επιτροπή και τη συνακόλουθη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα, με την επίμαχη πράξη, κατόπιν της δημοσίευσής αυτής, δεν παρέχεται στα κράτη μέλη κανένα περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους. Συγκεκριμένα, μολονότι οι λεπτομέρειες του ελέγχου στον οποίο οφείλουν να προβαίνουν οι εθνικές αρχές στο πλαίσιο του μηχανισμού αμοιβαίας αναγνώρισεως που προβλέπει το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/552 καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος, βάσει των εθνικών διατάξεων με τις οποίες μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη η διάταξη αυτή, εντούτοις οι εν λόγω αρχές οφείλουν να διασφαλίζουν την τήρηση, εκ μέρους των τηλεοπτικών οργανισμών που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία τους, των προϋποθέσεων αναμεταδόσεως των εκδηλώσεων που χαρακτηρίστηκαν ως μείζονος σημασίας με τα εθνικά μέτρα τα οποία ενέκρινε και δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα η Επιτροπή.
- 26 Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η επίμαχη πράξη αφορά άμεσα την Infront, καθόσον καθιστά δυνατή την εφαρμογή του μηχανισμού αμοιβαίας αναγνώρισεως εκ μέρους των λοιπών κρατών μελών των μέτρων που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο κατ' εφαρμογή του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/552.

- 27 Τρίτον, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η εν λόγω πράξη αφορά και ατομικά την Infront. Η πράξη αφορά την εταιρία λόγω ειδικού χαρακτηριστικού της, δηλαδή λόγω της ιδιότητάς της ως κατόχου των αποκλειστικών δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως μιας από τις εκδηλώσεις που έχουν χαρακτηριστεί ως μείζονος σημασίας. Συγκεκριμένα, μολονότι τα εθνικά μέτρα τα οποία ενέκρινε και δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα η Επιτροπή δεν αφορούν ρητώς την Infront, υπό την ιδιότητά της ως ενδιάμεσου πωλητή των οικείων δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως, εντούτοις περιορίζουν τη δυνατότητά της να διαθέτει ελεύθερα τα δικαιώματά της, θέτοντας προϋποθέσεις για την κατ' αποκλειστικότητα μεταβίβασή τους σε τηλεοπτικό οργανισμό εγκατεστημένο σε κράτος μέλος διαφορετικό του Ηνωμένου Βασιλείου, ο οποίος επιθυμεί να μεταδώσει την εν λόγω διοργάνωση στο Ηνωμένο Βασίλειο.
- 28 Επιπροσθέτως, μολονότι η επίμαχη πράξη δεν θίγει το νομικό κύρος των συμβάσεων που συνάφθηκαν με τη FIFA, σημασία έχει ότι η Infront απέκτησε, κατ' αποκλειστικότητα, τα επίμαχα δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως πριν τεθεί σε ισχύ το άρθρο 3α της οδηγίας 89/552 και, κατά μείζονα λόγο, πριν από την έκδοση της πράξεως αυτής.
- 29 Επί της ουσίας, το Πρωτοδικείο ακύρωσε την επίμαχη πράξη για τον λόγο ότι, ενώ συνιστά απόφαση κατά την έννοια το άρθρου 249 ΕΚ, εκδόθηκε αναρμοδίως. Συγκεκριμένα, δεν υπήρξε διαβούλευση του σώματος των επιτρόπων, ο δε γενικός διευθυντής που υπέγραψε την πράξη αυτή δεν είχε λάβει καμία ειδική εξουσιοδότηση από το Σώμα των Επιτρόπων.

Αιτήματα των διαδίκων

- 30 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναρσειβαλλόμενη απόφαση·

- να αποφανθεί οριστικά επί της υποθέσεως, κηρύσσοντας απαράδεκτη την προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου, και
- να καταδικάσει την Infront στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

31 Η Infront ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ή
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου αυτό να εκδώσει απόφαση σύμφωνη με τη νομολογία του Δικαστηρίου και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Infront σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

32 Κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, τα φυσικά και νομικά πρόσωπα μπορούν να ασκήσουν προσφυγή κατά των αποφάσεων οι οποίες, καίτοι έχουν ληφθεί υπό μορφή αποφάσεων που απευθύνονται σε άλλα πρόσωπα, τους αφορούν άμεσα και ατομικά.

- 33 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως, οι οποίοι αντλούνται από πεπλανημένη κρίση περί του αν πληρούνται οι δύο τελευταίες προϋποθέσεις.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 34 Πριν εξετασθούν αυτοί οι λόγοι αναιρέσεως, πρέπει να αποσαφηνισθούν τα αποτελέσματα και το περιεχόμενο του άρθρου 3α της οδηγίας 89/552 και της επίμαχης πράξεως.
- 35 Κατά το άρθρο 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, κάθε κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει μέτρα σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο για να διασφαλίζει ότι οι τηλεοπτικοί οργανισμοί που υπάγονται στη δικαιοδοσία του δεν μεταδίδουν κατ' αποκλειστικότητα τις εκδηλώσεις που θεωρεί ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία κατά τρόπον ώστε μια σημαντική μερίδα του κοινού να στερείται τη δυνατότητα να τις παρακολουθήσει, μέσω απευθείας ή μαγνητοσκοπημένης μεταδόσεως, σε τηλεοπτικό σταθμό ελεύθερης προσβάσεως. Για τον σκοπό αυτό, το οικείο κράτος μέλος καταρτίζει κατάλογο των εκδηλώσεων αυτών.
- 36 Το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής υποχρεώνει την Επιτροπή να ελέγξει αν τα ως άνω μέτρα είναι συμβατά με το κοινοτικό δίκαιο και να τα δημοσιεύσει στην Επίσημη Εφημερίδα. Με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού προβλέπεται μηχανισμός αμοιβαίας αναγνωρίσεως, βάσει του οποίου τα κράτη μέλη υποχρεούνται να διασφαλίζουν ότι οι εμπύκτοντες στη δικαιοδοσία τους τηλεοπτικοί οργανισμοί τηρούν τα μέτρα που έλαβε άλλο κράτος μέλος κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του ιδίου άρθρου και τα οποία η Επιτροπή ενέκρινε και δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα.
- 37 Ανάλογο είναι και το περιεχόμενο της δέκατης ένατης αιτιολογικής σκέψεως της οδηγίας 97/36, από την οποία προκύπτει ότι το άρθρο 3α της οδηγίας 89/552 σκοπεί στην αποτροπή του ενδεχόμενου καταστρατηγήσεως των εθνικών μέτρων που προστατεύουν ένα θεμιτό γενικό συμφέρον.

- 38 Κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής, η Επιτροπή γνωστοποίησε στο Ηνωμένο Βασίλειο με την επίμαχη πράξη την εκ μέρους της έγκριση των μέτρων που της είχε κοινοποιήσει αυτό το κράτος μέλος και τη συνακόλουθη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα. Όπως αποφάνθηκε το Πρωτοδικείο, με την πράξη αυτή περατώθηκε η διαδικασία του ελέγχου τον οποίο υποχρεούται να διενεργήσει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/552. Η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των μέτρων αυτών παρέσχε στα λοιπά κράτη μέλη τη δυνατότητα να πληροφορηθούν τα μέτρα και να συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής.
- 39 Με την επίμαχη πράξη τέθηκε συνεπώς σε κίνηση ο μηχανισμός αμοιβαίας αναγνώρισεως που προβλέπει το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/552 και, ως εκ τούτου, ενεργοποιήθηκε η υποχρέωση των λοιπών κρατών μελών να διασφαλίζουν ότι οι τηλεοπτικοί οργανισμοί που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία τους τηρούν τα μέτρα που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.
- 40 Οι λόγοι αναιρέσεως που προβάλλει η Επιτροπή πρέπει να εξετασθούν με γνώμονα τις διαπιστώσεις αυτές.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αντλείται από πεπλανημένη κρίση περί του αν πληρούται η προϋπόθεση ότι η πράξη πρέπει να αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 41 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο εφάρμοσε κατά εσφαλμένο τρόπο τη νομολογία η οποία παρατίθεται στη σκέψη 22 της παρούσας αποφάσεως και η οποία διασαφηνίζει τη διαλαμβανόμενη στο άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ προϋπόθεση περί του ότι η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα.

- 42 Καταρχάς, η επίμαχη πράξη δεν επηρεάζει τη νομική κατάσταση της Infront. Με την πράξη αυτή επιβάλλεται στα κράτη μέλη πλην του Ηνωμένου Βασιλείου η υποχρέωση να μεριμνούν ώστε οι τηλεοπτικοί οργανισμοί που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία τους να μη στερήσουν από σημαντική μερίδα του κοινού του Ηνωμένου Βασιλείου τη δυνατότητα να παρακολουθήσει ορισμένες εκδηλώσεις από τηλεοπτικό σταθμό «ελεύθερης προσβάσεως». Προς τούτο, επιβάλλονται νομικές υποχρεώσεις μόνο σε τέτοιους οργανισμούς.
- 43 Αν υποθεθεί ότι μια εταιρία συνδρομητικής τηλεοράσεως εγκατεστημένη σε κράτος μέλος διαφορετικό του Ηνωμένου Βασιλείου επιθυμεί να υποβάλει προσφορά για την αγορά των επίμαχων αποκλειστικών δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως, οι νομικοί περιορισμοί που της επιβάλλονται ενδέχεται να την αναγκάσουν να παραιτηθεί από μια τέτοια αγορά. Κατά συνέπεια, υπάρχουν λιγότεροι δυνητικοί αγοραστές των δικαιωμάτων και η Infront βρίσκεται, κατά την αναιρεσείουσα, σε λιγότερο πλεονεκτική εμπορική θέση από αυτήν που υπολόγιζε, τούτο δε όχι εξαιτίας μεταβολής της νομικής καταστάσεώς της, αλλά αποκλειστικά για τον λόγο ότι αδυνατεί να βρει τον αγοραστή που θα ήλπιζε. Στην περίπτωση αυτή, υφίσταται τις έμμεσες οικονομικές συνέπειες της επίμαχης πράξεως, μολονότι η νομική κατάσταση της εταιρίας δεν έχει μεταβληθεί.
- 44 Στη συνέχεια, κι αυτές ακόμη οι οικονομικές συνέπειες είναι εντελώς αβέβαιες, καθόσον δεν υπάρχει τηλεοπτικός οργανισμός εγκατεστημένος σε κράτος μέλος διαφορετικό του Ηνωμένου Βασιλείου και διατεθειμένος να καταβάλει το υψηλό τίμημα που ζητούσε η Infront για τη μεταβίβαση του δικαιώματος αναμεταδόσεως στο Ηνωμένο βασίλειο των διοργανώσεων των οποίων έχει τα αποκλειστικά δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως. Κατά την αναιρεσείουσα, το Πρωτοδικείο έπρεπε να υποχρεώσει την Infront να αποδείξει ότι αυτή η πραγματική κατάσταση ήταν εύλογη και ότι πιθανολογούνταν σφόδρα η οικονομική ζημία εξαιτίας της επίμαχης πράξεως. Μη κατανέμοντας ορθώς το βάρος αποδείξεως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε επίσης σε νομική πλάνη.
- 45 Τέλος, κατά την αναιρεσείουσα, κακώς έκρινε το Πρωτοδικείο ότι τα κράτη μέλη δεν διαθέτουν κανένα περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που προβλέπει το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/552. Βεβαίως,

οι εκδηλώσεις που χαρακτηρίστηκαν ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία και ο τρόπος τηλεοπτικής αναμεταδόσεώς τους καθορίζονται από το κοινοποιούν κράτος μέλος και, κατ' επέκταση, με την απόφαση που λαμβάνει η Επιτροπή κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού. Εντούτοις, το κατά πόσον μια τέτοια εκδήλωση θα μεταδοθεί, στην πράξη, σύμφωνα με τα συμφέροντα αυτού του κράτους μέλους εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη νομοθεσία και τη δομή της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων που έχει θεσπίσει κάθε κράτος μέλος βάσει του εν λόγω άρθρου 3α, παράγραφος 3. Η διάταξη αυτή ορίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να επιτελέσουν το έργο που τους ανατέθηκε «με [τα] κατάλληλα μέσα, στο πλαίσιο της νομοθεσίας τους». Όμως, τα αποτελέσματα ανά κράτος μέλος μπορεί να διαφοροποιούνται αναλόγως της προσεγγίσεως που υιοθετείται κατά περίπτωση. Υπό τις συνθήκες αυτές, η εφαρμογή της επίμαχης πράξεως εκ μέρους των λοιπών κρατών μελών πλην του Ηνωμένου Βασιλείου προϋποθέτει την άσκηση μεγάλης διακριτικής ευχέρειας.

- 46 Κατά την Infront, ορθώς έκρινε το Πρωτοδικείο ότι η επίμαχη πράξη την αφορά άμεσα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 47 Κατά πάγια νομολογία, η προϋπόθεση του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, ότι η απόφαση που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής πρέπει να αφορά άμεσα ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, απαιτεί το αμφισβητούμενο κοινοτικό μέτρο να παράγει άμεσα αποτελέσματα έναντι της νομικής καταστάσεως του ιδιώτη και να μην αφήνει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, καθόσον αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Dreyfus κατά Επιτροπής, σκέψη 43, απόφαση της 29ης Ιουνίου 2004, C-486/01 P, Front national κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 2004, σ. I-6289, σκέψη 34, και απόφαση της 2ας Μαΐου 2006, C-417/04 P, Regione Siciliana κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-3881, σκέψη 28).

- 48 Πρέπει, πρώτον, να εξετασθεί αν η επίμαχη πράξη παράγει άμεσα αποτελέσματα έναντι της νομικής καταστάσεως της Infront.
- 49 Από τα άρθρα 98 και 101 του νόμου περί ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών προκύπτει ότι ένας τηλεοπτικός οργανισμός που επιθυμεί να αναμεταδώσει, κατ' αποκλειστικότητα και απευθείας, μια εκδήλωση που έχει χαρακτηριστεί ως μείζονος σημασίας πρέπει να λάβει την άδεια της ΑΕΤ, εφόσον η μετάδοση αυτή αφορά το σύνολο ή μέρος του Ηνωμένου Βασιλείου. Κατά τον κώδικα της ανεξάρτητης επιτροπής τηλεοράσεως περί αθλητικών διοργανώσεων και άλλων εκδηλώσεων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο, όπως έχει τροποποιηθεί, οι παράγοντες από τους οποίους εξαρτάται η χορήγηση της άδειας συνίστανται, κατ' ουσία, στη δημόσια ανακοίνωση της πωλήσεως των δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως και στην παροχή στους τηλεοπτικούς οργανισμούς ουσιαστικής δυνατότητας αγοράς των δικαιωμάτων αυτών υπό εύλογους και δίκαιους όρους.
- 50 Όπως διαπιστώθηκε με τις σκέψεις 35 έως 39 της παρούσας αποφάσεως, τα κράτη μέλη εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου υποχρεούνται, ως εκ της επίμαχης πράξεως, να διασφαλίζουν ότι οι τηλεοπτικοί οργανισμοί που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία τους τηρούν τα μέτρα που έλαβε αυτό το κράτος μέλος κατ' εφαρμογή του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/552 και κατά συνέπεια ότι δεν θα αναμεταδώσουν τις εκδηλώσεις που έχουν χαρακτηριστεί ως μείζονος σημασίας κατά παράβαση των μέτρων αυτών. Επομένως, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να διασφαλίζουν ότι οι οργανισμοί αυτοί δεν θα αναμεταδώσουν, κατ' αποκλειστικότητα και απευθείας, τις εκδηλώσεις αυτές στο κοινό του Ηνωμένου Βασιλείου, εφόσον απέκτησαν τα δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των εκδηλώσεων αυτών στο πλαίσιο διαδικασίας πωλήσεως κατά την οποία δεν τηρήθηκαν τα αναφερθέντα στην προηγούμενη σκέψη κριτήρια.
- 51 Τα μέτρα που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο και τα οποία εγκρίθηκαν με την επίμαχη πράξη επιβάλλουν σ' αυτούς τους τηλεοπτικούς οργανισμούς ορισμένους περιορισμούς ως προς την αναμετάδοση εκδηλώσεων που έχουν χαρακτηριστεί μείζονος σημασίας και των οποίων τα αποκλειστικά δικαιώματα έχει η Infront.

- 52 Καθόσον οι περιορισμοί αυτοί συναρτώνται με τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι οργανισμοί αυτοί αποκτούν από την Infront τα δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως εκδηλώσεων που έχουν χαρακτηριστεί ως μείζονος σημασίας, τα μέτρα που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο και η επίμαχη πράξη έχουν ως συνέπεια την επιβολή πρόσθετων περιορισμών όσον αφορά τα δικαιώματα των οποίων κάτοχος είναι η εταιρία αυτή, οι οποίοι δεν υπήρχαν κατά τον χρόνο αγοράς των δικαιωμάτων αναμεταδόσεως από την Infront και οι οποίοι καθιστούν δυσχερέστερη την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών. Επομένως, η επίμαχη πράξη θίγει άμεσα την νομική κατάσταση της Infront.
- 53 Η Επιτροπή διατείνεται πάντως ότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη τέτοιων συνεπειών ως προς τη νομική κατάσταση της Infront, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν τηλεοπτικοί οργανισμοί εγκατεστημένοι σε κράτη μέλη πλην του Ηνωμένου Βασιλείου οι οποίοι θα ενδιαφέρονταν για την αγορά των δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των οποίων κάτοχος είναι η Infront αν δεν είχε εκδοθεί η επίμαχη πράξη και τους οποίους εμπόδισε ή απέτρεψε από την αγορά των δικαιωμάτων η έκδοση της πράξεως αυτής. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο εδώ αντέστρεψε, κατά την αναιρεσείουσα, το βάρος αποδείξεως.
- 54 Διαπιστώνεται ότι ο κοινοτικός νομοθέτης προσέθεσε το άρθρο 3α, παράγραφος 3, στην οδηγία 89/552 ακριβώς για τον λόγο ότι είναι δυνατό τηλεοπτικοί οργανισμοί που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία ενός κράτους μέλους να αγοράσουν τα αποκλειστικά δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως μιας εκδηλώσεως που έχει χαρακτηριστεί από άλλο κράτος μέλος ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία και να την αναμεταδώσουν στο κοινό του δεύτερου κράτους μέλους κατά τρόπο που να στερεί από σημαντική μερίδα του κοινού αυτού τη δυνατότητα να παρακολουθήσει την εκδήλωση.
- 55 Το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε επί του ζητήματος αυτού με τις σκέψεις 148 και 149 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Αφενός, παρέθεσε διάφορες περιπτώσεις διασυννοριακής αναμεταδόσεως εκδηλώσεων που έχουν χαρακτηριστεί από άλλο κράτος μέλος ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία, κατά τις οποίες οι τηλεοπτικοί οργανισμοί ενήργησαν κατ' αυτόν τον τρόπο. Αφετέρου, έκρινε ότι η Επιτροπή δεν τεκμηρίωσε τους ισχυρισμούς της περί του ότι η ιδιομορφία της τηλεοπτικής αγοράς του Ηνωμένου Βασιλείου καθιστά αδύνατες, εν προκειμένω, τέτοιες καταστάσεις. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι τα

δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA σε αυτό το κράτος μέλος δεν θα αγοράζονταν οπωσδήποτε από τηλεοπτικούς οργανισμούς εγκατεστημένους στο ίδιο αυτό κράτος.

- 56 Συνεπώς, το Πρωτοδικείο δεν αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως που έφεραν οι διάδικοι. Το Πρωτοδικείο εκτίμησε ελεύθερα τα πραγματικά περιστατικά που προβλήθηκαν για να αποδειχθεί ότι υπάρχουν διασυνοριακές μεταδόσεις των εκδηλώσεων που έχουν χαρακτηριστεί ως μείζονος σημασίας. Συναφώς, επιτρέπεται στο Πρωτοδικείο να λαμβάνει υπόψη του ότι ένας διάδικος παραλείπει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία προς επίρρωση των ισχυρισμών του (βλ. απόφαση της 18ης Ιουλίου 2006, C-214/05 P, Rossi κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2006, σ. I-7057, σκέψη 23).
- 57 Επίσης, κατά πάγια νομολογία, η αναίρεση περιορίζεται στα νομικά ζητήματα και, ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο είναι αποκλειστικά αρμόδιο για τη διαπίστωση και εκτίμηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών και για την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων. Επομένως, η εκτίμηση περί αυτών των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν αποτελεί, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο υπό την έννοια αυτή στον ανααιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου (βλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-104/00 P, DKV κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2002, σ. I-7561, σκέψη 22 και παρατιθέμενη νομολογία).
- 58 Ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έγινε επίκληση παραμόρφωσης των πραγματικών περιστατικών. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο να εξετάσει αν το Πρωτοδικείο έκρινε ορθώς ότι δεν αποδείχθηκε ότι τα οικεία δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως θα αγοράζονταν οπωσδήποτε από τηλεοπτικούς οργανισμούς εγκατεστημένους στο Ηνωμένο Βασίλειο.
- 59 Δεύτερον, πρέπει να εξετασθεί αν η επίμαχη πράξη αφήνει περιθώριο εκτιμήσεως στις επιφορτισμένες με την εφαρμογή της εθνικές αρχές ή αν η εφαρμογή αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση, χωρίς εφαρμογή άλλων ενδιαμέσων κανόνων.

- 60 Βεβαίως, οι εθνικές αρχές δεν στερούνται κάθε περιθωρίου εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/552 και της επίμαχης πράξεως. Έχουν τη δυνατότητα να προβλέψουν τους κατάλληλους ελεγκτικούς μηχανισμούς προς εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχουν από τη διάταξη και την πράξη αυτή.
- 61 Οι εθνικές αρχές οφείλουν, πάντως, να διασφαλίζουν ότι οι οικείοι τηλεοπτικοί οργανισμοί τηρούν τα μέτρα που έλαβε άλλο κράτος μέλος κατ' εφαρμογή του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/552 και ότι ασκούν τα αποκλειστικά δικαιώματά τους κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μη στερούν από το ενδιαφερόμενο κοινό τη δυνατότητα να παρακολουθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις που θέσπισε το έτερο αυτό κράτος μέλος, τις εκδηλώσεις που έχουν χαρακτηριστεί ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία.
- 62 Επομένως, όπως ορθώς αποφάνθηκε το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 146 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι εθνικές αρχές οφείλουν να διασφαλίζουν την τήρηση, εκ μέρους των τηλεοπτικών οργανισμών που εμπíπτουν στην αρμοδιότητά τους, των προϋποθέσεων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των εκδηλώσεων αυτών, όπως αυτές καθορίστηκαν από ένα άλλο κράτος μέλος με τα μέτρα του τα οποία ενέκρινε και δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα η Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά και, κατ' επέκταση, εν προκειμένω η επίμαχη πράξη, καθορίζουν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Όσον αφορά αυτό το αποτέλεσμα, οι εθνικές αρχές δεν διαθέτουν κανένα περιθώριο εκτιμήσεως.
- 63 Το γεγονός, όμως, ότι τίθεται η νομική κατάσταση των τηλεοπτικών οργανισμών και της Infront οφείλεται στην απαίτηση να επιτευχθεί το αποτέλεσμα αυτό.
- 64 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αντλείται από πεπλανημένη κρίση περί του αν πληρούται η προϋπόθεση ότι η πράξη πρέπει να αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 65 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι κακώς έκρινε το Πρωτοδικείο ότι η επίμαχη πράξη αφορά ατομικά την Infront κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ και της νομολογίας του Δικαστηρίου.
- 66 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η λύση που προέκρινε το Πρωτοδικείο έχει ως συνέπεια να θεωρείται ότι τα μέτρα που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο κατ' εφαρμογή του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/552 αφορούν ατομικά όλους τους κατόχους δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως που θίγονται από τα μέτρα αυτά, μολονότι οι κάτοχοι αυτοί είναι πολυάριθμοι. Η επίμαχη πράξη αφορά την Infront, όπως και κάθε κάτοχο τέτοιων δικαιωμάτων, μόνον υπό την αντικειμενική ιδιότητά της ως ενδιάμεσου πωλητή δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως αθλητικών διοργανώσεων, ο οποίος έχει αγοράσει τα δικαιώματα αναμεταδόσεως μιας από τις εκδηλώσεις που χαρακτηρίστηκαν ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία.
- 67 Εξάλλου, οι κάτοχοι δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως, όπως η Infront, υφίστανται, κατά την αναιρεσείουσα, τις οικονομικές μόνο συνέπειες των εθνικών μέτρων που εγκρίθηκαν με την επίμαχη πράξη. Μια κανονιστική ρύθμιση δεν είναι δυνατό να αφορά ατομικά μια επιχείρηση απλώς και μόνον επειδή επηρεάζει την οικονομική δραστηριότητά της, τούτο δε κατά μείζονα λόγο καθόσον τέτοιες συνέπειες αποτελούν συνήθη εμπορικό κίνδυνο.
- 68 Συνεπώς, η επίμαχη πράξη, κατά την αναιρεσείουσα, δεν θίγει τη νομική κατάσταση της Infront λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών της επιχείρησής ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως η οποία τη διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου.

- 69 Η Infront φρονεί ότι το Πρωτοδικείο επισήμανε ορθώς τα στοιχεία που τη διακρίνουν έναντι άλλων προσώπων, δηλαδή την κατοχή των αποκλειστικών δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως μιας διοργανώσεως η οποία περιλαμβάνεται στον κατάλογο εκδηλώσεων μείζονος σημασίας, την απόκτηση των δικαιωμάτων αυτών πριν καταρτισθεί ο κατάλογος αυτός και πριν εγκριθεί από την Επιτροπή, καθώς και το γεγονός ότι η έγκριση αυτή έχει ως συνέπεια την πρόκληση σοβαρής ζημίας όσον αφορά την εκ μέρους της Infront εμπορική εκμετάλλευση των δικαιωμάτων αυτών, καθόσον η εταιρία δεν μπορεί να χορηγήσει άδειες αποκλειστικής εκμεταλλεύσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 70 Κατά πάγια νομολογία, πρόσωπα άλλα από τους αποδέκτες μιας αποφάσεως δεν μπορούν να ισχυρισθούν ότι η απόφαση τα αφορά ατομικά, παρά μόνον αν η απόφαση αυτή τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως η οποία τα διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, 942, και της 13ης Δεκεμβρίου 2005, C-78/03 P, Επιτροπή κατά Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, Συλλογή 2005, σ. I-10737, σκέψη 33).
- 71 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει επίσης ότι, όταν η απόφαση θίγει ομάδα προσώπων τα οποία έχουν εξατομικευθεί ή ήταν δυνατό να εξατομικευθούν κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως αυτής και βάσει κριτηρίων που σχετίζονται ειδικώς με τα μέλη της ομάδας, η πράξη αυτή δύναται να αφορά ατομικά τα πρόσωπα αυτά, καθόσον αποτελούν μέρος ενός στενού επιχειρηματικού κύκλου (βλ. αποφάσεις της 17ης Ιανουαρίου 1985, C-11/82, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 207, σκέψη 31, και της 22ας Ιουνίου 2006, C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-5479, σκέψη 60).

- 72 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 99 και 100 των προτάσεών του, τούτο συμβαίνει, μεταξύ άλλων, όταν η απόφαση θίγει τα κεκτημένα προ της εκδόσεώς της δικαιώματα του ιδιώτη (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 1ης Ιουλίου 1965, 106/63 και 107/63, Toepfer και Getreide-Import Gesellschaft κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 101).
- 73 Η Infront ήταν κάτοχος των αποκλειστικών δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως, για τα έτη 2002 και 2006, της τελικής φάσεως του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA, διοργανώσεως η οποία περιλαμβάνεται στον κατάλογο των εκδηλώσεων μείζονος σημασίας, ο οποίος κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή και εγκρίθηκε με την επίμαχη πράξη.
- 74 Δεν αμφισβητείται, εξάλλου, ότι η Infront απέκτησε αυτά τα αποκλειστικά δικαιώματα πριν από την έκδοση της επίμαχης πράξεως και ότι, κατά το χρονικό σημείο εκείνο, μόνον έξι εταιρίες είχαν προβεί σε σημαντικές επενδύσεις που αφορούσαν την αγορά των δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των εκδηλώσεων που περιλαμβάνονται στον εν λόγω κατάλογο.
- 75 Ως εκ τούτου, ήταν απολύτως εφικτό να εξατομικευθεί η Infront κατά τον χρόνο εκδόσεως της επίμαχης πράξεως.
- 76 Τέλος, από τις σκέψεις 51 και 52 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι η επίμαχη πράξη έθιγε τα μέλη της ομάδας που αποτελούσαν οι έξι προαναφερθείσες εταιρίες και της οποίας μέλος ήταν η Infront λόγω ενός ιδιαίτερου χαρακτηριστικού τους, δηλαδή του ότι ήταν κάτοχοι των αποκλειστικών δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των εκδηλώσεων που έχουν χαρακτηριστεί ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία.
- 77 Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς έκρινε το Πρωτοδικείο ότι η επίμαχη πράξη αφορούσε ατομικά την Infront.

78 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος και, ως εκ τούτου, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

79 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στη διαδικασία αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Infront.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**

- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)